

PRZYSIĘDZENIE (1) *sb n*

N sg przysiędzeni(e).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Zajęcie miejsca przy kimś: Assessio, ipse assidendi actus, Przifiędzenie álbo przifiofiedzenie.
Assessura idem Mqcz 379a.

Cf **PRZYSIEŚĆ SIĘ**

MN